

Dragoste permanentă

Sfaturi pentru căsnicie din viața lui Osea și Gomer (Osea 1-3)

Philip Nunn

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Osea 1-3

Dacă privim lista împăraților, care sunt amintiți la începutul cărții Osea (Osea 1.1), atunci din aceasta putem deduce că Osea a fost activ o perioadă de cel puțin treizeci de ani, lucrarea lui a început cândva între anii 785 și 750 înainte de Hristos. În timpul acela poporul Israel era împărțit în două împărății – Iuda și Israel -, ambele nu luau în seamă pe Domnul. Cuvintele Domnului rostite prin Osea prezintă un tablou trist al acelor timpuri: »În țară nu este adevăr, nici îndurare, nici cunoștință de Dumnezeu. Jurământul și minciuna și uciderea și furtul și adulterul s-au răspândit și sângele atinge sânge. ... au încetat să țină seama de Domnul. Curvia și vinul și mustul iau mintea. ... duhul curviei îi rătăcește și au comis adulter, îndepărtându-se de la Dumnezeul lor« (Osea 4.1-2,10-12). Și totuși, chiar și în această stare Domnul a continuat să iubească cordial pe poporul Său.

Primele trei capitole ale cărții Osea conțin o biografie a vieții lui Osea, luând în mod deosebit în considerare experiențele lui din domeniul casnic. Când Domnul a început să vorbească cu Osea, i-a zis: »Du-te, ia-ți o soție curvă și copii din curvie. ... Și el a mers și a luat pe Gomer« (Osea 1.2,3). Era aceasta un examen al ascultării lui? Ar cere Domnul cu adevărat unui bărbat al lui Dumnezeu să se căsătorească cu o astfel de femeie? Unii comentatori biblici se îndoiesc de faptul că aceasta a avut loc cu adevărat. Ei se simt mai bine la gândul că cu privire la căsătorirea profetului este mai degrabă vorba de o viziune sau de un vis, sau că această căsătorire trebuie privită ca fiind alegorică sau ca fiind o pildă. Este necesară această atenuare a textului? Sau această atenuare lasă numai să se recunoască precauția acestor comentatori? Curvele sunt oameni reali. Și ele visează, plâng și pot chiar să iubească. Este un păcat să oferi lui Gomer posibilitatea unei relații stabile? Și copiii unei curve au nevoie de siguranță și de un cămin. Personal nu văd nici un motiv pentru care descrierea căsniciei dintre Osea și Gomer nu poate fi acceptată literalmente ca o descriere a ceea ce a avut realmente loc. Aceste istorisiri dureroase de dragoste ne oferă unele informații folositoare pentru înțelegerea propriei căsnicii, a caselor proprii și pentru maturizarea noastră spirituală.

Osea este considerat un profet al împărăției din nord, care prin idolatrie a căzut de la Domnul. Însă mesajul Domnului adus prin Osea conținea perspectiva unei reabilitări depline. »Și fiii lui Iuda și fiii lui Israel se vor aduna la un loc și își vor pune o singură căpetenie« (Osea 1.11). Bucuria și necazul, prin care au trecut Osea și Gomer, are o paralelă clară cu relația dintre Dumnezeu și poporul Israel. Uneori Dumnezeu folosește problemele căsniciei lui Osea, ca să-l ajute să înțeleagă, ce simte El cu privire la Israel; și uneori are loc exact contrariul: Osea învață să-și cunoască soția îndărătnică și cum să se comporte cu ea, prin aceea că el înțelege cum Domnul iubește pe Israelul egoist și cum îl tratează. Uneori este greu să se înțeleagă dacă textul vorbește despre Gomer sau despre Israel, dacă el este rostit de Osea sau de Domnul Însuși. Deseori cuvintele și expresiile sunt potrivite pentru ambele cazuri. Folosirea temelor de dragoste, căsnicie, copii, necredincioșie, durere și restaurare confirmă chemarea Domnului la pocăință și întoarcere la Dumnezeu. Dragostea dumnezeiască nu cedează niciodată.

1. Fiecare căsnicie are problemele ei

Nu trebuie să fi expert în consultații matrimoniale, ca să poți prevedea greutățile în legătura

dintre Osea și Gomer. Originea lor este diferită, și totuși: era voia Domnului ca ei să se căsătorească. Probabil ai parte în căsnicia ta de unele dezamăgiri. S-ar putea ca tu să începi să tragi concluzia, că tu și partenerul tău sunteți prea diferiți, că te-ai căsătorit cu o persoană nepotrivită. Fă pauză un moment și haide să cercetăm împreună primele trei capitole din cartea Osea. Legătura dintre Gomer și Osea ne poate învăța o mulțime de lucruri despre căsnicie.

Nunta lor

Încearcă să-ți imaginezi nunta unei prostituate și a unui profet supus. Cine se va simți bine la o astfel de sărbătoare? Dacă probabil unii din prietenii lui Gomer și Osea s-au decis să vină la nuntă, ei nu s-au așezat acolo alandala. De la început stau în centrul unor contraste sociale. Îți poți imagina comentariile familiei lui Osea și a prietenilor lui temători de Dumnezeu? Îți poți face o imagine despre zâmbetele obraznice batjocoritoare de pe fețele colegelor de lucru ale Gomei? Chiar și astăzi persoanele din afară pot să lezeze perechile căsătorite și să le despartă, prin aceea că fără să fie solicitate își exprimă părerea.

Căminul lor

Și acum încearcă să-ți imaginezi viața lor de căsnicie. Gomer nu era o începătoare tânără. Când Osea s-a căsătorit cu ea, ea a venit la el cu copiii ei născuți din curvie. Adaptarea la viața în comun trebuie să fi fost foarte grea. Viața lui Osea caracterizată prin liniște și dăruire față de Dumnezeu a fost repede inundată de gălăgie, pretenții și obligații. Dragul meu cititor, dacă Dumnezeu a avut planuri pentru această legătură neobișnuită și grea, atunci sunt sigur că El are un plan unic în felul lui și pentru căsnicia ta – chiar dacă pe moment nu îți dai seama.

Urmașii lor

După nuntă Gomer a născut lui Osea primul fiu. El a fost numit Izreel. Atunci și astăzi în anumite civilizații numele avea un anumit scop și o însemnătate. Osea (cu varianta sa Hosea, Iosua, Isus) înseamnă „salvator” sau „salvare”. În cazul lui Osea numele lui se potrivește foarte bine cu rolul lui și consolidează mesajul, că Osea este un tablou al Domnului. Numele celor trei copii ai lui Osea au un înțeles dublu, prin aceea că pe de o parte ele oglindesc starea poporului Israel, iar pe de altă parte relatează probabil ceva despre evoluția din casa sa. Izreel înseamnă „Dumnezeu seamănă”. Aici se recunoaște mâna Domnului în legătura dintre Osea și Gomer. După aceea a venit o fiică, Lo-Ruhama, ceea ce înseamnă „cea ne iubită” sau „cea ne favorizată”. Trebuie să moară îndrăgostirea după nașterea primului copil? Acest nume lasă să se recunoască, că ceva nu mergea bine în această căsnicie. După aceea Gomer a născut un fiu, Lo-Ami, ceea ce înseamnă „nu de la mine”. A presupus probabil Osea, că Gomer s-a folosit de trucurile ei nesincere? Nici o căsnicie nu a luat în arendă fericirea. Chiar și legăturile care stau sub călăuzirea Domnului au momentele lor critice și – dacă nu sunt atenți – probleme foarte mari. Dai tu atenție mare partenerului tău? Lipsa de sentimente, probabil necredințioșia, sunt cu adevărat posibile și în căsnicia ta!

Înainte să continuăm să ne ocupăm cu necredințioșia lui Gomer, se merită să luăm seama cum numește Osea pe copiii săi. Era greșeala ei, ca să trebuiască să meargă la școală și să

fie strigată „cea ne iubită” sau „nu de la mine”? În Osea 2.1,23 aflăm, că Osea lasă la o parte prefixul „Lo” (care înseamnă „nu” sau „ne”) de la numele lor, numind-o Ruhama (aceasta înseamnă „dragoste, „har”, „simpatie”) și Ami (ceea ce înseamnă „al meu”, „poporul meu”, „compatriot”, „rudă”). Este destul de grav când copiii trebuie să sufere din cauza urmărilor conflictelor dintre părinții lor. Dacă se găsesc căi prin care să fie asigurați că ei sunt iubiți și aparțin familiei, atunci li se poate da siguranța de care au nevoie, în timp ce părinții încearcă să rezolve problemele lor.

2. Pași spre adulter

Eșecul este rareori un eveniment venit deodată. El este punctul culminant al unei evoluții. Se trec cu vederea anumite semnale de atenționare și în cele din urmă vine momentul de criză. Cele mai multe păcate morale, probabil *toate* păcatele, încep în gândire. Ne simțim atrași spre un mădular al celuilalt gen, ceea ce este foarte normal; dar dacă ne jucăm cu „posibilitatea îndepărtată” a unei relații extraconjugale, atunci ne aflăm deja pe un drum greșit cu pericol de prăbușire. Practică creștinii flirtul? Aceste privirii de cunoaștere, e-mailuri particulare, convorbiri telefonice pe ascuns ... dacă există bucuria anticipată producătoare de căldură provocată la gândul întâlnirii următoare, atunci „relația adulteră” a început deja. Unii gândesc greșit, că adulterul începe abia când se merge împreună în pat, dar cuvântul lui Isus este foarte clar: »Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și comis adulter cu ea în inima lui« (Matei 5.28). Ce s-a petrecut cu Gomer?

În primul rând fiecare experiență nouă aduce cu sine și momente de emoție. Gomer avea acum siguranța unui soț iubitor și a unui cămin propriu. Uneori se uită, că fiecărui privilegiu îi corespunde și responsabilitate. Aranjarea unui cămin necesită lucru și jertfă. Ce a determinat-o pe Gomer să-și părăsească căminul?

- *Egoismul*: Nu era Gomer dispusă să plătească prețul? A încetat ea să gândească la inima lui Osea și la viitorul copiilor ei?
- *Comparație*: Experiențele ei din trecut i-au permis să facă comparații între Osea și alți bărbați. A considerat că este greu să fie satisfăcută de un singur bărbat.
- *Ambiția*: Osea îngrijea bine de ea (Osea 2.8); dar probabil el nu putea da tot ce dorea ea.
- *Aventura*: Probabil ea a preferat emoția riscului și nesigurața previzibilului în locul siguranței.

Mulți bărbați și multe femei se simt frustrate din cauza lipsei unui anumit romantism în căsnicie. Ea (Gomer) nu a învățat să prețuiască ce ia dăruit Domnul cu soțul ei. Într-o zi Gomer s-a hotărât să transpună în faptă planul ei bine gândit: »Voi merge după iubiții mei, care-mi dau pâinea mea și apa mea, lâna mea și inul meu, untdelemnul meu și băutura mea« (Osea 2.5). Și așa a făcut.

Care sunt sentimentele tale față de partenerul tău de căsnicie? Ești unul din aceia care încă mai gândesc, că un flirt ocazional este o plăcere nevinovată și că fantezia sexuală nu dăunează nimănui? Păcatul sexual poate atrofia conștiința. Atunci suntem predispuși la jocuri de-a v-ați ascunselea, la tăgăduiri și încercări de explicații raționale. »Așa este calea unei

femei curve. Ea mănâncă și își șterge gura și zice: „N-am făcut ceva rău”.« (Proverbe 30.20) Dacă ne vom hotărî vreodată să trăim cu păcatul ascuns, ne constrângem singuri la prefăcătorie: »adulter și umblare în minciună« (Ieremia 23.14). Soții fericiți protejează exclusivitatea lor. Aceasta necesită autodisciplinare și jertfă.

3. Domnul urăște relațiile sexuale în afara căsniciei

Lăsând în urma ei un soț rănit și copii plângând, Gomer se întoarce înapoi la stilul ei de viață liberă, compromisă. Probabil unii din vechii ei prieteni au felicitat-o că a avut suficient curaj să se desprindă de o astfel de relație monogamă, restrictivă, de modă veche. În egocentrismul ei este posibil ca Gomer să fi uitat că ea aparținea unei case cu care Domnul avea planuri foarte speciale. Cum vede Dumnezeu pe aceia care ignorează promisiunea de căsătorie, ca să se dedea unei aventuri emoționante? Ca răspuns la hotărârea lui Gomer, Domnul spune: »Mama lor a comis adulter ... De aceea, iată, îți voi îngrași calea cu spini! Și o voi împrejmu cu un zid, ca să nu-și poată găsi cărările. Și va alerga după iubii ei și nu-i va ajunge« (Osea 2.5,6). Noi nu ne putem aștepta să avem parte de mâna care binecuvântează a lui Dumnezeu, dacă ne aflăm pe un drum al neascultării. Dumnezeu binecuvântează sexualitatea în cadrul căsniciei, în afara căsniciei El este împotriva.

În cele zece porunci, necredințioșia în căsnicie este de două ori condamnată (Exodul 20.14,17). Sub Lege necredințioșia era o crimă gravă: »Și bărbatul care va comite adulter cu soția altuia, bărbatul care va comite adulter cu soția aproapelui său – să fie omorâți negreșit, atât cel adulter, cât și cea adulteră« (Leviticul 20.10). Și de aceea nu ne surprinde să vedem că Domnul împiedică planul lui Gomer. Ea se aștepta să devină fericită cu iubii ei, dar bucuria ei s-a transformat curând în dezamăgire. Ea a fost pusă în încercătură – nu a mai putut să-și mai găsească calea (Osea 2.6). Domnul a diminuat puterea ei de atracție sexuală – iubii ei nu se mai interesau de ea (Osea 2.7). Era considerată necurată și imorală (Osea 2.10). El i-a luat sărbătorile ei (Osea 2,11) și i-a slăbit posibilitățile financiare (Osea 2.12). Domnul a vestit: »Voi cerceta asupra ei zilele baalilor, în care le ardea tămâie și se împodobeau cu inelele ei și cu bijuteriile ei și mergea după iubii ei« (Osea 2.13). Era Dumnezeu aspru? Nu! El a adus-o pe punctul, în care ea a zis: »Voi merge și mă voi întoarce la soțul meu cel dintâi, pentru că-mi era mai bine atunci decât acum« (Osea 2.7). Este partenerul tău pe punctul de a te părăsi? Roagă-te pentru o minune – Duhul Sfânt este încă lucrător. Domnul poate lucra în inima partenerului tău și de asemenea prin împrejurările în care partenerul tău se află deja.

Trăim într-o societate păcătoasă. Necredințioșia în căsnicie nu mai provoacă dezaprobarea socială. Fiecare pare să aibă înțelegere pentru faptul când o căsnicie după mulți ani se destramă și este înlocuită de alternative „proaspete”. Ți se poate întâmpla și ție așa ceva? După ce Domnul Isus a atenționat cu privire la relațiile extraconjugale, El a adăugat: »Iar dacă ochiul tău cel drept te face să te poticnești, scoate-l și aruncă-l de la tine; pentru că îți este de folos să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă« (Matei 5.29). Mesajul este clar: dacă dorim binecuvântarea Domnului pentru căsnicia noastră, noi trebuie să fim radicali cu ceea ce ne permitem să privim și atingem. Da! Domnul așteaptă de la noi, ca să „tăiem” ceea ce ar putea să ne ducă în pericol. Gomer s-a hotărât, că a suferit destul, și s-a dus pe drumul spre casă.

4. Hotărârea de a ierta

Ce să facă acum Osea cu o femeie ca Gomer? Să „ierte și să uite” și să trăiască mai departe normal? În cazul unei vine mici aceasta ar putea fi posibil, dar în caz de adulter? Să se aștepte Osea că Gomer va mărturisi păcatul ei și îl va ruga s-o reprimească? Va trebui Gomer mai întâi să sufere puțin și să simtă durerea, înainte să i se ofere iertarea? Să aștepte Osea până când ea va merita iertarea? Indicațiile divine sunt clare: »Îmbrăcați-vă deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, smerenie, blândețe, îndelungă-răbdare, îngăduiți-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vre-o plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos va iertat, așa și voi.« (Coloseni 3.12,13) Este aceasta prea simplu?

În mod surprinzător tema iertare dă naștere la creștini la sentimente puternice și contrare. În parte aceasta poate fi din cauză că unora nu le reușește să deosebească între iertare și restaurare.

- Iertarea este o *hotărâre*. Este vorba de un act de grațiere. Aceasta nu putem să ne-o merităm. Niciodată nu avem un drept pentru aceasta. Noi trebuie să dăm și să primim iertarea ca pe un dar generos. Dacă ceva a fost iertat, probabil noi va trebui să trăim cu consecințele comportării noastre greșite. După iertare poate să fie necesar și un drept de despăgubire.
- Restaurarea este un *proces*. Dacă ai avut parte de o jignire, iertarea depinde de tine – de faptul de a fi dispus de a asculta de Domnul. Restaurarea dimpotrivă necesită o conlucrare constructivă între tine și acela care a acționat greșit. Restaurarea deplină necesită căință, mărturisire și – dacă este posibil – despăgubire. Poate fi vorba de câteva zile, până când Domnul va face o soție înșelată să ierte pe soțul ei necredincios. Dar restaurarea unei încrederi, care este necesară pentru reprimirea unei relații conjugale fericite, poate să dureze luni de zile, uneori chiar ani. Depinde de parteneri.

Împăcarea necesită ascultare. Dacă te îndoiești de aceasta, atunci adu-ți aminte de cuvintele clare ale Domnului Isus: »Pentru că, dacă iertați oamenilor greșelile lor, și vouă vi le va ierta Tatăl vostru cel ceresc; dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile« (Matei 6.14,15). Erudiții biblici încearcă mereu să interpreteze acest verset în diverse feluri; dar mesajul lui central este clar și nu poate fi combătut: Tatăl așteaptă de la tine și de la mine, ca să iertăm, fără nici o excepție. Dacă ne decidem să nu facem aceasta, vom avea parte de ceva grav și neplăcut.

Într-o zi Osea a venit acasă și a văzut, spre surprinderea lui, că soția lui perversă s-a reîntors. Cum trebuie să se fi simțit: să plângă, să strige sau să fugă? S-o supună unui interogatoriu, ca să afle toate detaliile vieții ei destrăbălate? S-o pună în încurcătură înaintea copiilor? Osea nu a făcut nimic din ceea ce voia natura lui decăzută să-l facă să întreprindă. Ea nu a primit ce a meritat. Osea a făcut ceva dureros, ceva, ce a văzut la Dumnezeu: el s-a hotărât să ierte. Subjugând dorința lui naturală de răzbunare, el a început să facă un plan de viitor: »De aceea, iată, o voi ademeni și o voi duce în pustiu și voi vorbi inimii ei« (Iosua 2.14). Când Osea a

iertat, el a fost eliberat de amărăciune – destul de liber, ca să poată lua inițiativa de a-și întinde mâna spre soția lui plecată de la el și să ofere împăcarea. Restaurarea nu poate începe fără iertare.

5. Pași spre restaurare

Mulți presupun, că între capitolul 1 și capitolul 2 a trecut un deceniu, sau probabil două decenii, deoarece copiii lor erau destul de în vârstă, ca Osea să poată căuta ajutor la ei, pentru a evita pași legali precum și o posibilă divorțare: »Acuzați pe mama voastră, acuzați! Pentru că ea nu este soția mea și eu nu sunt soțul ei; și să depărteze curviile ei de la fața ei și faptele ei de adulter dintre sânii ei« (Osea 2.2). Se gândea Osea la divorț? Când Isus a fost întrebat cu privire la această temă grea, El a răspuns: »Din cauza împietririi inimii voastre v-a permis Moise să vă lăsați soțiile; dar de la început nu a fost așa« (Matei 19.8). »Eu urăsc despărțirea, zice Domnul Dumnezeu« (Maleahi 2.16) – dar El știe foarte bine de egoismul naturii noastre decăzute; El știe că noi putem aduce așa de multă dezordine în viața noastră, că despăgubirea devine imposibilă. Nu este nici o greșeală, ci luarea în considerare a caracterului nostru particular uman, când Domnul Isus adaugă clauza de excepție: »dar Eu vă spun că oricine își va lăsa soția în afară de motiv de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter« (Matei 19.9). Da, sub aceste premise Osea avea motive legale să divorțeze.

Osea cunoștea drepturile lui legale, dar el s-a decis să lupte mai departe pentru soția sa. Deoarece el iubea, el a dat la o parte sistemul legal. Osea alege – ca și Domnul Însuși – dragostea, se decide să suporte durerea, să preia inițiativa ca să meargă după păcătosul egoist. Copiii ocupă un loc deosebit în inima unui părinte; și de aceea el îi roagă să lucreze împreună cu el la salvarea căsniciei sale – o strategie care se merită să fie luată în considerare. După aceea el se decide s-o „ademenească”, aceasta înseamnă s-o ademenească cu șarm, s-o atragă. El vrea s-o ducă cu gingășie »în pustiu«, departe de zgomotul vieții normale, departe de ochii curioși și urechile curioase ale altora – o invitație la dezmeticire și la reflectare reînnoită. Acolo el îi „va vorbi cu gingășie”, aceasta înseamnă, »va vorbi inimii ei« (Osea 2.14). Ce diferență față de atmosfera unei dezbateri juridice. S-a căit Gomer cu adevărat? S-au ea a revenit numai din motive materiale? (Osea 2.7) Aici trebuie să fim foarte precauți. Putem avea momentele noastre de bănuială, dar numai Domnul cunoaște adevăratele motive. Osea a reacționat la fapta Gomerei de a părăsi pe iubiții ei și de a veni acasă. Mărimea vizibilă a muștrărilor conștiinței ei și căința ei erau suficiente pentru a declanșa procesul de împăcare.

Un rod important al căinței adevărate este terminarea definitivă cu toți amanții respectivi. Uneori prețul pentru împăcare este schimbarea locului de muncă, a adunării locale sau chiar schimbarea domiciliului în altă localitate. Atâta timp cât rămâne un oarecare contact este mai degrabă improbabil că procesul dureros și vindecător va continua. Relația adulteră trebuie ucisă, și procesul de doliu trebuie să parcurgă o fază naturală. Ruptura trebuie să fie definitivă și într-un fel oarecare verificabilă. Partea supărătoare și care se căiește trebuie să fie de acord într-o anumită măsură să dea socoteală și să fie supravegheată (de către partenerul ei – adăugarea traducătorului). Aceasta poate fi necesară pentru a face să crească încrederea, care a fost distrusă. Pentru a stimula procesul de împăcare, Gomer nu mai trebuia să amintească numele iubiților ei (Osea 2.17).

Osea preia din nou inițiativa: »Și de acolo îi voi da vile ei« - acum este suficientă încredere, ca să aibă loc anumite înțelegeri materiale - »și valea Acor ca ușă a speranței« (Osea 2.15). În această vale a fost judecat odinioară Acan și omorât cu pietre. Acor înseamnă „întristare”. Teama de pedeapsă, de un proces îndreptățit, de divorț, se transformă într-un drum de speranță. O ușă se deschide. »Va cânta acolo ca în zilele tinereții ei« (Osea 2.15) – acum încep să apară unele exteriorizări naturale ale bucuriei în relațiile lor. Dar harul are totdeauna ceva surprinzător de revelat. Au loc unele lucruri suplimentare: »Și va fi așa: în ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice „Soțul meu”, și nu Mă vei mai numi: „Stăpânul meu”« (Osea 2.16). Gomer era pe atunci obișnuită să aibă stăpâni. Și pe Osea l-a privit ca pe stăpânul căsniciei ei. Harul, care se vede în procesul de împăcare, o face pe Gomer să iubească din nou pe Osea. Aceasta este minunea harului lui Dumnezeu: dacă El este inclus într-un proces de împăcare, El poate să refacă radical o relație și chiar s-o conducă pe o treaptă mai înaltă. Cuvintele de încheiere ale lui Osea adresate lui Gomer ar satisface pe orice consilier matrimonial: »Și te voi logodi cu Mine pentru totdeauna, și te voi logodi cu Mine în dragoste și judecată și în bunătate și îndurări. Și te voi logodi cu Mine în credincioșie și vei cunoaște pe Domnul« (Osea 2.21,22). Acesta ar fi un deznodământ foarte fericit al acestei istorii. Nu este! O împăcare fundamentală și fericită este ceea ce Dumnezeu dorește pentru fiecare relație distrusă, dar împăcarea nu este garanția că în viitor nu vor fi greutăți în căsnicie.

6. Surprize neplăcute

Capitolul 3 începe cu unele surprize deprimante: »Și Domnul mi-a zis: „Du-te din nou, iubește o femeie iubită de un prieten și adulteră« (Osea 3.1). Gomer era întoarsă de pe vechiul ei drum rău. Mai rău, ca urmare al stilului ei de viață rușinos ea a devenit sclava unui alt bărbat și nu mai putea să se întoarcă, chiar dacă ar fi vrut.

De ce unora le vine așa de greu să se elibereze de anumite păcate, de deprinderi rele sau modele de gândire false? Osea folosește de două ori o expresie, care se întâlnește numai în cartea lui: »duhul curviei«. Se poate fonda o anumită constrângere la un anumit păcat pe influența demonilor? În una din primele aluzii Osea predică împotriva idolatriei, și apoi adaugă: »Duhul curviei rățăcește« (Osea 4.12). Ceva, care a venit din afară, a avut o influență puternică asupra poporului. Din alte locuri din Scriptură știm că există o strânsă legătură între idoli și demoni (Deuteronomul 32.16,17; 1 Corinteni 10.20; Apocalipsa 9.20). A doua oară, când Osea folosește această expresie, el se referă la incapacitatea lui Israel de a se reîntoarce la Dumnezeul lui. Pentru aceasta el vede două motive: »faptele lor« - deprinderea comportării rele – și realitatea că »duhul curviei este în mijlocul lor și ei nu cunosc pe Domnul« (Osea 5,4). Știm că demonii pot influența modul de gândire, că ei pot să orbească cu privire la realitate, ceea ce îngreunează foarte mult felul de a gândi și acționa corect (1 Timotei 4.1).

Unii văd în expresia »duhul curviei« dovada, că unii demoni s-au specializat în a lega pe oameni de păcatul sexualității. Aceasta poate fi sau nu adevărat. Noțiunea „duh” poate fi tradusă și prin „sufflare” sau „vânt”, și ea se poate referi la o comportare generală, la o înclinație puternică sau la o dorință adânc înrădăcinată. Nesiguranța cu privire la înțelesul exact al expresiei lui Osea nu trebuie să ne abată de la realitatea clară, că păcatul repetat înrobește. Este de asemenea tot așa de clar, că la anumite feluri de păcat prezența demonilor conduce la alte legături. În consilierile de asistență spirituală de regulă este suficientă

prezentarea sfaturilor biblice sănătoase și rugăciunea, pentru a o rupe cu modelul de gândire păcătos, pentru a încuraja la căință și să se obțină eliberarea. Și totuși, unii sunt așa de încurcați în păcatele lor, în deprinderile lor sau într-un mod de gândire greșit, că poate deveni necesar ca credincioșii să se preocupe foarte intensiv cu aceștia, ca să-i elibereze. Aceasta este valabil nu numai în cazul adulterului, ci tot așa de bine și la lăcomie, legalism, mândrie sau la refuzul de a ierta.

Într-un anumit moment pe drumul ei în jos, Gomer și-a pierdut libertatea. Osea, motivat de dragostea lui pentru Domnul și de dragostea lui pentru soția sa, se îndreaptă s-o caute și s-o elibereze: »Și mi-am cumpărat-o cu cincisprezece sicli de argint și un omer de orz și un letec de orz« (Osea 3.2). Aceasta înseamnă: el a plătit cu aproximativ 170 grame de argint și aproximativ 500 coșuri de orz. Prețul unui rob era în mod obișnuit de 30 de sicli de argint (Exodul 21.32). Era Gomer așa de „uzată”, că ea avea valoare mai mică decât prețul unui sclav obișnuit? Faptul că Osea a dat numai jumătate din prețul de argint și ceva orz poate fi un indiciu la posibilitățile lui financiare limitate. Atât emoțional cât și financiar, salvarea soției sale era o chestiune scumpă. Merita Gomer cu adevărat aceasta? Însă Domnul a cerut de la Osea mai mult: »lubește o femeie ... așa cum este iubirea Domnului pentru fiii lui Israel« (Osea 3.1). În Noul Testament aceasta se exprimă în felul următor: »Soților, iubiți-vă soțiile, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea« (Efeseni 5.25). Noi suntem prin noi înșine absolut incapabili să iubim în felul acesta. Dacă Domnul cere ceva de la noi, pe care trebuie să-l facem, atunci El ne dotează și cu puterea necesară, dar noi trebuie să fim gata de a asculta, și noi trebuie să cerem ajutorul Lui.

Dacă și ție îți merge ca și mie, atunci probabil simți acum compasiune cu Osea. Cere Domnul prea mult de la el? Cât de des trebuie Osea să ierte o femeie așa de dificilă și mereu să meargă după ea? Apostolul Petru a pus de asemenea această întrebare lui Isus: »Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu, când va păcătuî împotriva mea? Până la șapte ori?« (Matei 18.21). Domnul i-a povestit o pildă despre un împărat care a iertat pe unul din robii lui. Acesta însă, căruia i s-a iertat, nu s-a putut decide să ierte pe unul din robii lui. Dragul meu soț lezat, draga mea soție lezată: ați întristat voi vreodată pe Domnul? V-ați gândit vreodată în liniște la dimensiunea și gravitatea păcatelor proprii? Nu a iertat Domnul în harul Său *toate*? Împăratul a pedepsit pe robul care s-a decis să nu ierte. Și apoi Domnul încheie cu cuvintele: »Tot așa vă va face și Tatăl meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.« (Matei 18.35). Domnul Însuși este responsabil să impună dreptatea, nu noi. În viața creștină nu este vorba de impunerea dreptății, ci de arătarea harului – a harului, care costă un preț.

Osea preia din nou inițiativa. El a dus-o din nou în pustie. El a vorbit din nou cu gingășie inimii ei. »Și i-am zis: „Rămâi pentru (la) mine multe zile, să nu comiți adulter și să nu fii a altuia, și voi fi și eu pentru tine« (Osea 3.3). A început un proces nou de restaurare. Osea a exprimat din nou dragostea lui pentru soția sa. Ce tragedie, că unele case nu au pe nimeni care să fie gata să ajute, ca familia să rămână împreună. Vrei tu să probezi încă o dată? Dragostea adevărată perseverează!

7. De ce permite Domnul astfel de necazuri?

Nu ar trebui ca așteptarea vieții creștine să fie o viață de bucurie, de pace și de libertate? Nu

avem noi dreptul să luăm deciziile necesare pentru a evita durerea, jertfa și îngrădirile apăsătoare? Aș putea acum să te întreb: l-ai predat lui Isus viața ta, sau ai cumpărat unul din aceste pachete religioase care conțin dreptul la o sănătate bună, bunăstare materială și fericire permanentă? A fost viața lui Isus lipsită de durere și îngrădiri apăsătoare? De ce așteptăm noi atunci, ca noi să fim scutiți de ele? Ce gândești tu: cum S-ar comporta Isus cu partenerul tău dificil? Cu siguranță nu ar face mai puțin decât El a cerut de la Osea! Mai ești tu gata să-L urmezi pe Isus oriunde? Probabil ai remarcat deja, că dacă Îl urmăm pe Isus este posibil, cu toate împrejurările nedorite, să avem parte de bucurie, pace și libertate.

- **Caracter:** Din viața lui Osea devine clar, că nu totdeauna sunt explicații logice, că familia și credincioșii nu întotdeauna înțeleg totul, că ea nu este totdeauna foarte confortabilă și nu oferă cele mai plăcute posibilități. Isus nu a exagerat, când a spus: »Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși și să-și ia zilnic crucea și să Mă urmeze« (Luca 9.23). Și totuși durerea în sine nu are nimic plăcut. Domnul nu a căutat durerea și nici nu S-a bucurat de ea. Minunea este, că Tatăl nostru cerească folosește durerea și dezamăgirea, de care avem parte în această lume decăzută, ca să formeze caracterul nostru și să îmbunătățească aptitudinile noastre pentru slujire. Osea și Gomer aveau nevoie unul de altul. Sunt sigur că ei au avut parte și de timpuri fericite împreună. Dumnezeu a lucrat în ei prin aceste timpuri grele. Ei au învățat să asculte, chiar dacă ei nu au căutat aceasta. Ei au învățat răbdarea, au învățat să ofere și să primească iertarea, s-au maturizat și au fost întăriți prin experiența harului.
- **Slujirea:** Domnul iubea poporul Său și a dorit mult restaurarea lui. Cine putea să înțeleagă mai bine decât Osea ce simțea Domnul cu privire la poporul Său răzvrătit? Deoarece noi cunoaștem împrejurările lui personale, aproape că putem auzi suferința în vocea lui Osea, când sub însărcinarea lui Dumnezeu ruga insistent poporul: »Totuși Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, ... și nu este alt salvator în afară de Mine. Eu te-am cunoscut în pustiu, în țara uscăciunii. Cât despre pășunea lor, ei s-au săturat; s-au săturat și li s-a înălțat inima. De aceea M-au uitat« (Osea 13.4-6). »Israele, întoarce-te la Domnul Dumnezeul tău! Pentru că ai căzut prin nelegiuirea ta. Luați cu voi cuvinte și întoarceți-vă la Domnul. Ziceți-I: „Iartă toată nelegiuirea și primește-ne cu milă!”« (Osea 14.2-3). Domnul a avut nevoie de un astfel de profet. Prin acele evenimente chinuitoare Dumnezeu Și-a împlinit planul în viața lui Osea și Gomer. Tatăl cerească dorește să-Și împlinească planurile și cu tine și prin tine și în căsnicia ta. Nu ceda! Domnul nu a terminat încă!

8. Dragostea adevărată perseverează

Este greu să citești și să meditezi la viața de familie a lui Osea și Gomer, fără să nu se nască o mulțime de simțăminte. Trădarea și necredincioșia mă fac mândru. Iertarea și împăcarea mă fac fericit. Dar ceea ce m-a impresionat cel mai mult când am meditat la drama permanentă a lui Osea, a unei dragoste care rezistă, este cunoașterea că ea este numai un tablou nedesăvârșit a ceea ce Domnul este pregătit să facă pentru *mine*. Da, noi știm că Hristos a

venit să caute ce era pierdut, că El S-a coborât, ca să vină în relațiile noastre nedemne, ca să ne curețe și să ne adopte în familia lui Dumnezeu, că El a plătit un preț mare, ca să ne salveze – dar aceasta nu este totul. Dragostea Domnului nostru Isus, a adevăratului Osea, ne va căuta și va merge după noi până la extrem.

Fie ca niciodată să nu aibă loc, dar dacă într-o zi inima mea se va răci, dacă voi aluneca, dacă voi deveni necredincios, da, chiar și atunci când voi ajunge într-o situație așa de nedemnă ca Gomer sau chiar mai rău: eu am un Iubit divin, care va prelua inițiativa și va veni după mine, care nu cedează niciodată, indiferent de ce va avea loc. El nu va renunța niciodată la mine! Această conștiință îmi încălzește inima și mă face să simt o mare siguranță. El mă iubește cu »o dragoste veșnică« și mă va atrage la Sine cu bunătatea Sa iubitoare (Ieremia 31.3). Dumnezeu meu este același Dumnezeu care a mers după Iona și i-a oferit o șansă nouă, care neclintit a ținut la David, chiar și atunci când el a comis adulter și crimă, care l-a restaurat pe Petru cel confuz pentru slujba apostolică deplină. Ai căzut tu? Ai distrus tu ceva? Ai fost necredincios? Ești tu partea vinovată în căsnicia ta? Când citești aceste rânduri, Domnul te cheamă tocmai acum din nou. Această perseverență nemeritată este semnul infailibil al dragostei dumnezeiești. Iubește-L din nou!

Remarci finale

Dacă nu avem regulat parte de o reacție pozitivă, noi oamenii suntem înclinați să ne pierdem curajul și să cedăm! Osea și Gomer s-au diferențiat foarte mult unul de altul. Ei au trăit momente dezgustătoare. Dacă Domnul a urmărit un scop foarte bine determinat cu această căsnicie complicată, atunci El va avea un scop deosebit și cu căsnicia ta. Nu ceda! Gomer era labilă, nerecunoscătoare și mereu necredincioasă, și totuși Osea a preluat inițiativa s-o caute, s-o ierte, să vorbească inimii ei și să pună în mișcare procesul de reabilitare. Nu vrei și tu să ieși din nou această inițiativă? Adevărata dragoste nu abandonează!

Tradus de la: [Fortdauernde Liebe](#)

Rirlul original: „Persistent love”

Sursa: www.philipnunn.com

Traducere: Ion Simionescu